

Entrevista a Albert Taberner

“Sense UPV, hem tret pràcticament els mateixos vots”

Albert Taberner (Aldaia, 1950), president d'Esquerra Unida del País Valencià i portaveu del seu grup parlamentari a les Corts valencianes. Els resultats del 26-M, segons pròpia definició, han erigit la formació que representa en l'“única esquerra valencianista”.

Segons el PSOE, Esquerra Unida (EU) és la culpable de l'actual situació de l'Ajuntament de València.

—Sí, això està bé. El PSOE sempre ha de trobar explicacions rares. La culpa, si és que n'hi ha —jo crec que és una decisió democràtica dels electors—, és que els electors d'aquesta ciutat no han votat prou EU ni el PSOE. Per tant, és una autèntica bestiesa que el PSOE vulga tirar balons fora i confondre el personal. EU ha avançat en la mesura que ens correspon un tercer regidor a l'ajuntament, independentment que el contenciós electoral ens el done o no. Ens pertany, perquè, senzillament, tenim més vots, i encara que no apareixen en la taula, estan en l'acta de la Delegació del Govern. No caldria parlar de responsabilitat, però la política exercida durant molts anys en aquesta ciutat no ha estat prou atractiva perquè els sectors populars continuaren confiant en aquest bloc teòric de l'esquerra. Cal fer un poquet d'història: l'esquerra d'aquesta ciutat, teòricament, ja va perdre l'alcaldia l'any 87, el que passa és que el CDS va donar la seua confiança a Ricard Pérez Casado, primer, i posteriorment a Clementina Ródenas.

—UPV també els ha fet idèntic retret.

—Això de la UPV és la justificació i la rabieta del perdedor, del que no vol reconèixer que s'ha equivocat. Inclús en el cas hipotètic que EU i UPV hagueren anat coalitzats a les municipals de València, el resultat final no hauria estat altre que consolidar el tercer regidor en dansa, a costa del catorzè del PSOE. La correlació de forces, en tot cas, no hauria canviat. Les converses amb la UPV no van arribar a reeixir, però així i tot EU els va oferir la possibilitat que el tercer candidat de la nostra llista per a l'ajuntament fóra seu.

—¿Per què no va ser possible l'acord amb UPV?

—Quan dues parts volen acordar alguna cosa, si estan en disposició, s'acorda. Ara: per molt que un vulga, si l'altre no vol, no s'arriba a cap acord. Jo no hi vaig ser present, però crec que EU va fer una proposta interessant, i és faltar a la veritat dir que aquesta era una proposta d'absorció. Manifestar això és desconèixer què és EU, on hi ha uns partits que tenen plena sobirania i plena autonomia per a decidir la seua política interna. EU, en tot cas, se sustenta sobre la voluntat d'aquests partits, forces i persones, sobre la voluntat d'acordar un programa i d'aplicar una política en defensa d'aquest programa. De manera que no és cert que EU —o el PC, com s'acusa— volguera absorbir UPV; i de fet, en EU no hi ha hagut cap absorció: ni del PASOC, ni del PC... Tots aquests partits hi conviuen fins que ells o el consell d'EU ho decideixen. Hi ha la voluntat de fer convergir diferents forces de l'esquerra i el valencianisme polític al voltant d'un projecte programat i concret.

—¿Quines eren les exigències d'UPV?

—Aparentment, que es repetira la coalició en els termes del 87. Però per a EU era alguna cosa més que una formalitat. Nosaltres apostem per un projecte estratègic on l'esquerra valenciana puga compartir un mateix projecte programàtic. En aquest sentit, l'experiència del 87 va ser molt positiva, perquè obria la perspectiva de caminar cap al reagrupament de l'esquerra valenciana. Però als tres o quatre mesos, d'una manera unilateral, la UPV va decidir trencar el grup parlamentari, i per a EU ja no resulta creïble la repetició de l'experiència. No era creïble ni tan sols electoralment: l'electorat té memòria i no vol que l'enganyen. Repetir els acords per trencar-los d'ací a tres mesos, ja no era possible. I no es pot dir que una cosa era el país i l'altra la ciutat de València: per a EU, no. Nosaltres intentem articular un projecte d'esquerra i valencianista en el conjunt del país que ha de ser vàlid per a València, Vinaròs o Alcoi.

—¿A EU li va resultar beneficiós, des del punt de vista del nombre de vots, el pacte del 87?

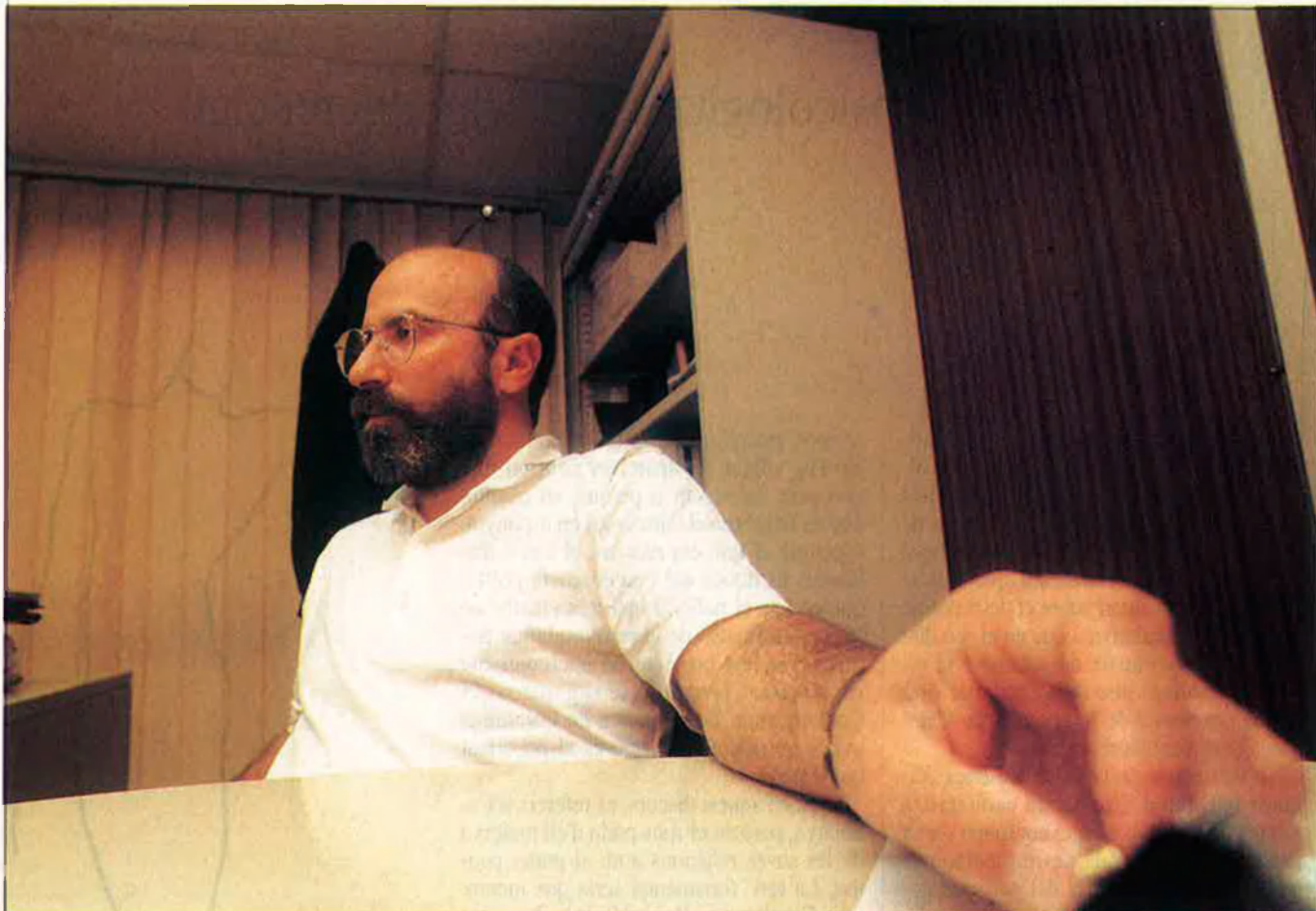
—Nosaltres només valoràvem positivament el pacte perquè encetava una perspectiva de reagrupament de l'esquerra valencianista. EU, presentant-se en solitari, ha tret pràcticament els mateixos vots que va traure la coalició EU-UPV en el 87. Tant pel que fa a la ciutat de València com pel que fa al país.

—Es diu que l'absència d'Empar Ferrando i Carme Arjona en la candidatura municipal és la causa per la qual EU no ha obtingut millors resultats.

—És una opinió difícil de contrastar i entra en el camp de la subjectivitat. Podria haver altres opinions que apuntaren la possibilitat d'altres candidats que haurien aportat millors resultats encara. La història de la candidatura de l'Ajuntament de València és prou coneguda i EU, després d'un llarg procés, va triar democràticament els seus candidats.

—¿EU serà alguna volta com Iniciativa per Catalunya (IC), o una cosa similar?

—Si EU fóra IC no estaria responent al que són les necessitats i les aspiracions de l'esquerra valenciana i del conjunt de la societat. IC és una experiència positiva i vàlida per al Principat i nosaltres esperem que EU siga igualment vàlida en el País Valencià. Si la pregunta va en un altre sentit, en el de dir si l'estructura i les relacions d'EU amb Izquierda Unida-IU poden arribar a ser semblants a les que manté IC, jo vull expressar el convenciment que EU és una força valenciana i el seu nivell de relació amb IU no és imposable, sinó voluntàriament acceptat en el marc de la nostra assemblea i en el de l'assemblea federal. M'atreveria a dir que les diferències entre IC amb IU i les d'EU amb IU no són tan grans com alguns volen fer veure. IC participa en els òrgans de direcció d'IU, i IU, alhora, participa en les reunions dels òrgans de direcció d'IC.

"Tenim una televisió que no és en valencià ni bàsicament en valencià, sinó bàsicament en castellà. Aquesta serà la primera denúncia que farem si tenim representant en el Consell d'Administració de RTVV".

PAFA GIL

I en aquest sentit la relació d'EU amb IU és la d'una organització sobirana al País Valencià que té voluntat de construcció d'un projecte d'estat.

—Només disposar dels resultats electorals, la nit del 26-M, vostè va assegurar que eren els representants del valencianisme.

—Vaig dir que EU era l'esquerra valencianista, perquè, fent un repàs als representants de les Corts valencianes, no hi ha cap dubte que som els únics que representem això. En tot cas, jo no ho vaig dir alegrant-me dels resultats obtinguts per altres forces polítiques. Que UPV no estiga representada a les Corts és una decisió democràtica dels electors que s'ha de respectar, però no és bo per a la societat valenciana ni per a cap sistema democràtic l'arbitrarietat de no poder accedir a les Corts si no s'arriba al cinc per cent del conjunt dels votants del país. Aquesta és una de les reformes pendents. EU va ser conseqüent en l'anterior legislatura i aquesta serà també una de les reformes que plantejarem en l'actual legislatura, per tal que cap sector polític important en quede fora. Perquè tal i com estan les co-

ses, si una força determinada es presentara únicament per la circumscripció electoral de Castelló, podria quedar fora guanyant les eleccions en aquella circumscripció.

—A partir d'ara, ¿EU estarà en el consell d'administració de RTVV?

—Ningú s'ha dirigit a nosaltres per corregir aquesta injustícia històrica que es va produir en l'anterior legislatura. Jo no les tinc totes que ara tinguen ganes de corregir-ho, però EU continuarà lluitant per tenir-hi el seu representant.

—¿I quin paper faria el representant d'EU arribat el cas?

—El de defensar allò que marca la llei de creació de l'ens públic RTVV. En aquella llei diu ben clar que RTVV ha de ser un instrument per a la informació, l'educació i la recuperació lingüística i cultural dels valencians. Això no es fa així: tenim una televisió que no és en valencià ni bàsicament en valencià, sinó bàsicament en castellà. Per tant, la primera denúncia que el nostre representant hauria de fer és exigir el compliment de la llei.

—Aquests dies Miquel Roca ha fet una proposta, que en el seu dia va fer Felipe

González, per reformar la llei electoral de manera que la llista més votada obtinga l'alcaldia. ¿Com ho conceptua?

—Això és una aberració. A partir del que jo anomenaria anècdotes postelectorals, que s'han concretat en pactes antinatura, no es pot concloure que el que cal reformar és el sistema electoral tal com proposa Roca. Això és falsejar la democràcia i podríem trobar-nos amb l'anècdota, també, que en un poble o ciutat, la candidatura i el candidat que representa el vuit o el deu per cent tinguera la responsabilitat de governar. Els acords i els pactes, i per tant el diàleg entre les diferents forces polítiques, estan en la base de la política per definició. La política és la capacitat entre les persones, entre els grups, per a contrastar, debatre i acordar. Que es vulga transformar la voluntat popular és una aposta clara pel bipartidisme. Si Roca la fa és perquè sap que a Catalunya el seu partit juga a majoritari. Seria un error caminar per ací. Això produiria més desencant i més frustració, més allunyament de l'electorat del mateix sistema polític.

Miquel Alberola